

ΣΧΟΛΙΟ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΟΥΛΑ

Περί τσίπας
και αρλούμπας

«**Η** αναδιάρθρωση, της αναδιάρθρωσης... ω αναδιάρθρωση. Κλείστε τα αυτιά σας. Η κυβέρνηση κάνει καλά τη δουλειά της και όσοι την αμφισβητούν (όπως π. χ. ο κ. Κ. Σημίτης) έχουν αναγάγει τη μιζέρια και την αρλούμπα σε επιστήμη!» Πριν βιαστείτε να μου καταλογίσετε βλασφημία έναντι του πρώην πρωθυπουργού, επιτρέψτε μου τη διευκρίνιση ότι ο πρόλογος δεν είναι δικός μου, αλλά το «ρεζουμέ» του «Βασικού Σχολιασμού της Επικαιρότητας» που εξέδωσε προχθές το Γραφείο Τύπου του ΠΑΣΟΚ.

Για να γίνω σαφέστερος, πρόκειται για ένα δισέλιδο κείμενο που εκδίδεται καθημερινά από τον Ιπποκράτους και αποστέλλεται στους βουλευτές της προκειμένου να ενισχύσει την επιχειρηματολογία τους, όπως και στους δημοσιογράφους για να γνωρίζουν τις απόψεις του κυβερνώντος κόμματος. Ο γράφων, όπως και οι περισσότεροι συνάδελφοι, δεν δίνουμε προσοχή στο εν λόγω κείμενο, καθότι συνήθως επαναλαμβάνει τις τετριμμένες απαντήσεις του κ. Γ. Πεταλωτή. Αλλά η περιέργειά μου να δω προχθές πώς σχολιάζει το ΠΑΣΟΚ την παρέμβαση του κ. Σημίτη που εισιγήθηκε με στοιχεία γιατί πρέπει η Ελλάδα να επισπεύσει την αναδιάρθρωση του χρέους της, με έκανε να το διαβάσω. Και αφού έκπληκτος διαπίστωσα ότι το ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίζει μίζερο αερολόγο τον πρώην αρχηγό του (έστω «φωτογραφίζοντάς» τον) συνέχισα τη «μελέτη».

Αξίζει τον κόπο διότι έμεινα ενεός από την αναλόγου «ποιότητας» βαθυστόχαστη κριτική και έναντι της Ν. Δ. Διαβάστε: «Είδαν και απέιδαν τα παιδιά της Συγγρού ότι δεν τους δίνει κανείς σημασία και το έριξαν στα ανέκδοτα. Αρχισαν, λοιπόν, να λένε ότι η Ιρλανδία κατάφερε με διαπραγματεύση να αλλάξει το δικό της Μνημόνιο... Στη δε συνέχεια του κειμένου παρέχονται και «χρήσιμες» συμβουλές στους «πράσινους» βουλευτές να απευθύνονται π. χ. στους «μπλε» ομολόγους τους με τις φράσεις «τι λένε οι άνθρωποι και δεν ντρέπονται;», «δεν υπάρχει τσίπα», «μια παρέα ήταν, τι Καραμανλής τι Σαμαράς», «ο σιδηροδέσιμος προσκυνά τον κουρασμένο» κ. λπ.

Αγνού ποιος «ογκόλιθος» πληρώνεται για να συγγράφει τον «Βασικό Σχολιασμό» του ΠΑΣΟΚ και θα ήμουν άδικος αν δεν σας πληροφορούσα ότι ένα ανάλογο mail αποστέλλεται τακτικά και από τη Συγγρού. Αλλά και τα δύο αυτά καθημερινά «μνημεία» πολιτικού στοχασμού επιβεβαιώνουν αυτό που παραδόξως μόνον τα κόμματα εξουσίας αδυνατούν να κατανοήσουν. Ότι στις δημοσκοπήσεις βρίσκονται (και θα βρίσκονται...) στο ναδίρ όσο εξακολουθούν να πολιτεύονται με όρους ποδοσφαιρικούς, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι η εποχή των οπαδών παρήλθε ανεπιστρεπτή ακόμη και στα πραγματικά γήπεδα.

Κατά τα λοιπά, αν όντως η Ιπποκράτους πιστεύει ότι ο κ. Σημίτης είναι «αρλούμπολόγος», αναμένουμε με εύλογο ενδιαφέρον στον επόμενο Σχολιασμό της να πληροφορηθούμε, επιτέλους, και ποιες τυχόν δικές του «αρλούμπες» μας οδήγησαν εδώ που φτάσαμε...

Η ατυχής παρέμβαση του κ. Σημίτη

Η δημόσια παρέμβαση του Κώστα Σημίτη υπέρ της άμεσης αναδιάρθρωσης του χρέους, και μάλιστα όχι μόνο με επιμήκυνση αλλά και με «κούρεμα» της αξίας των ομολόγων, δεν βοήθησε τη χώρα. Τα πραγματικά κίνητρα που τον οδήγησαν σε αυτή την κίνηση τα γνωρίζει μόνον ο ίδιος ο πρώην πρωθυπουργός. Σοβαροί αναλυτές υποστήριξαν ότι το έπραξε διότι το πίστευε. Πιθανώς. Και έχει, φυσικά, δικαίωμα στην άποψή του, η οποία είναι σεβαστή. Όμως, σε αυτήν τη χρονική συγκυρία η κίνηση ήταν τουλάχιστον ατυχής. Είναι άλλο πράγμα να μεταφέρει ιδιωτικά στον πρωθυπουργό, έναν αρμόδιο υπουργό ή ακόμη και σε κάποιον σημαντικό οικονομικό παράγοντα την εκτίμηση ή ακόμη και τη συμβουλή του, και άλλο «να βγαίνει μπροστά» με τόσο ηχηρό τρόπο, τη στιγμή που η κυβέρνηση επί εβδομάδες επιμένει ότι δεν συζητεί τέτοιο ενδεχόμενο, καθώς θα έχει καταστροφικές συνέπειες για τη χώρα. Υπό αυτό το πρίσμα εξηγείται και η έντονη ενόχληση του Γ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος απάντησε στην τοποθέτηση του πρώην πρωθυπουργού υπογραμμίζοντας ότι «η δημόσια συζήτηση για το θέμα αυτό δεν βοηθά τη χώρα».

Δεν είναι δυνατόν να καταγγέλλονται οι «ξένοι κερδοσκόποι» για παιχνίδια εις βάρος της Ελλάδας και τη στιγμή που η κυβέρνηση, αλλά και η αντιπολίτευση διαψεύδουν και επικρίνουν όσους διακινούν τα σενάρια αυτά να έρχεται ένας πρώην πρωθυπουργός, και μάλιστα της κυβερνητικής παράταξης - οι διεθνείς αγορές δεν ενδιαφέρονται για τις προσωπικές έριδες των κ. Παπανδρέου και

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΛΛΙΣ

Σημίτη- και να δηλώνει ευθέως ότι πρέπει να γίνει αναδιάρθρωση.

Ο γράφων έχει επανειλημμένα υποστηρίξει ότι οι πρώην πρωθυπουργοί οφείλουν να παρεμβαίνουν στα μείζονα οικονομικά, κοινωνικά και εθνικά ζητήματα που απασχολούν

Πώς θα ένιωθε εάν σε μια ευαίσθητη περίοδο είχε παρέμβει δημόσια ο Ανδρέας Παπανδρέου δηλώνοντας ότι είναι αναγκαία η υποτίμηση της δραχμής;

τη χώρα, λέγοντας πράγματα που οι ενεργειακοί πολιτικοί δεν λένε φοβούμενοι το πολιτικό κόστος. Παρά τις όποιες ενστάσεις για τα πεπραγμένα τους, η χώρα έχει να κερδίσει από τη συσσωρευμένη εμπειρία τους. Όμως, στόχος των παρεμβάσεων αυτών πρέπει να είναι το καλό του τόπου και, δυστυχώς, η τοποθέτηση του κ. Σημίτη στη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία δεν συμβάλλει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η αντιπαράθεση των κ. Παπανδρέου και Σημίτη είναι γνωστή. Πήρε συγκεκριμένη μορφή με την απομάκρυνση του τελευταίου από την κοινοβουλευτική ομάδα του

ΠΑΣΟΚ και, έπειτα από μια περίοδο εύθραυστων ισορροπιών, τη μη συμπερίληψή του στα ψηφοδέλτια του κόμματος. Δυο άνθρωποι έχουν κάθε δικαίωμα να διαταράξουν τις σχέσεις τους. Όμως, όταν η χώρα απειλείται με χρεοκοπία, η απουσία συνεννόησης ανάμεσα στον πρώην και τον νυν πρωθυπουργό, του ίδιου κόμματος και ιδεολογίας, δεν είναι προσωπικό τους ζήτημα. Πλήττει την προσπάθεια της χώρας τη στιγμή που βιώνει μια από τις πιο δύσκολες φάσεις της σύγχρονης ιστορίας της. Η κριτική δεν αφορά το αν θα γίνει ή όχι αναδιάρθρωση κάποιας μορφής. Η δυναμική των αγορών ίσως την καταστήσει αναπόφευκτη. Είτε γίνει είτε όχι, απαιτείται σοβαρότητα, όπως επίσης σωστή προετοιμασία και ευφυείς χειρισμοί για περιορισμό των ζημιών και μεγιστοποίηση των οφελών. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την αυθαίρετη παρέμβαση του κ. Σημίτη ο οποίος, προφανώς, ήθελε να δείξει ότι την προέβλεψε πριν αυτή γίνει.

Έχει ειπωθεί πολλάκις ότι η αναδιάρθρωση είναι σαν την υποτίμηση. Δεν συζητείται δημόσια και, φυσικά, δεν ανακοινώνεται πριν γίνει, όπως πολύ καλά γνωρίζει ο κ. Σημίτης. Πώς θα αισθανόταν ο τελευταίος και τη ζημία θα είχε προκληθεί στη χώρα, εάν σε μια ευαίσθητη περίοδο που η οικονομία θα βρισκόταν στη δίνη των αγορών, ο Ανδρέας Παπανδρέου, εάν ζούσε, είχε παραχωρήσει συνέντευξη στην οποία να εξηγούσε τους λόγους για τους οποίους θα έπρεπε να γίνει υποτίμηση; Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπέπεσε σε σημαντικά σφάλματα, αλλά αυτό δεν θα το έκανε ποτέ.

